

Innehåller inbjudan
till Inspirationshelgen!

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

En annorlunda konfirmation

Under sista helgen i maj hade jag konfirmation i Själevads kyrka. Efter rådande restriktioner så kunde vi bara vara åtta personer i kyrkan, så vi hade trettiosex enskilda konfirmationer. Varje konfirmand fick ta med sig sin familj och gå på en stationsvandring där jag mötte dem i kyrkan för konfirmationsakten. Det var magiskt att trettiosex gånger få stå vid altaret med en konfirmand på andra sidan altarringen, tilltala hen med namn, få hen att le och se in i en konfirmands ögon medan jag sände hen ut i världen med Guds ande. En kommentar jag ofta fick var att föräldrarna tyckte att det var mer personligt den här gången, att varje konfirmand blev sedd och tilltalad.

Att se varandra på riktigt

En kille hade jag så svårt att hitta rätt namn på under året och till slut så surnade han till, svarade mig inte och såg inte på mig. Sedan blev undervisningen digital, men när vi möttes igen så visade jag honom att jag nu visst kunde hans namn och vilket stort leende jag fick, det var som om vi plötsligt såg varandra på riktigt för första gången. Han stod sedan vid altarringen med rak hållning och leendet på läpparna. Det blev så vackert och som en bild på oss inför Gud. Att vi alla kan stå rakryggade, trygga och leende för Gud känner oss, vet vårt namn och ser på oss med kärlek.

Jag ger er det bibelord som konfirmanderna fick med sig, från Joh 14:27.

Jesus säger: *Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.*

Ha en fin sommar!

Catharina Larsson

Innehåll

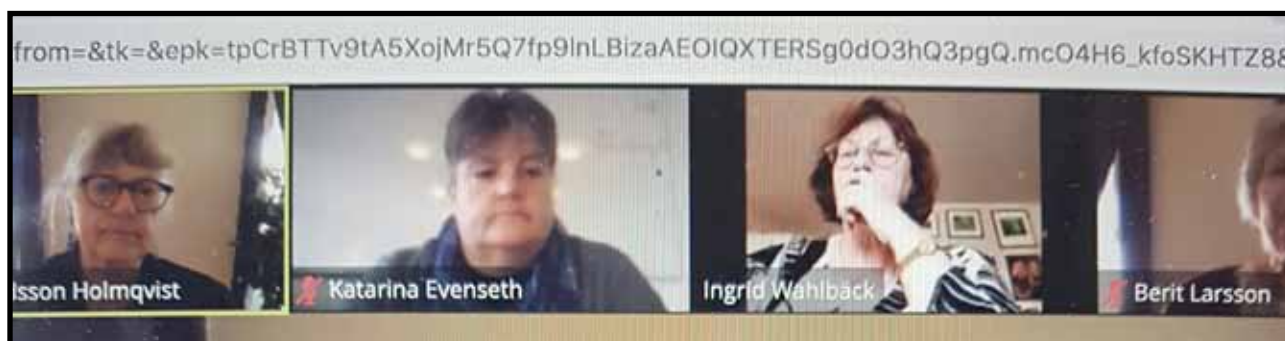
En annorlunda konfirmation	1	Här når du KviSk i Härnösands stift	8
Rapport från digitalt årsmöte	2	Levande vatten	9
Tinas tankar	4	Inspirationshelg på Vårsta	11
Jesus kända och okända systrar	5	Digital retreat	12
Fler starka kvinnor gestaltas	6	Historiehörnan, del 1	13
Mässhakar i coronatid	7		

Sammanställning och layout: Margareta Hector

Rapport från digitalt årsmöte 8 maj 2021 i soffan, istället för Väreld och resa till Linköping!

En solig dag i början av maj i Jämtland och Ångermanland är vi på digitalt årsmöte i riksföreningen. I soffan och med en kaffekopp är vi på möte med 37 (varav 23 ombud) andra deltagare från landets alla stiftsföreningar i Kvinnor i Svenska kyrkan.

Föreningens ordförande Bulle Davidsson hälsade oss välkommen och lämnade ordet till mötets ordförande *Katarina Evenseth*. Hon ledde oss tydligt och fint genom årsmötet. Det blir både en intressant berättelse om året som gått och ett tydligt avstamp in i det nya året med föreningens verksamhet. Det gäller både fakta, händelser, människor, tankar och visioner. Vi är nu 629 medlemmar i hela riksföreningen fördelade över landet, det är viktigt både för att få bidrag och för vår verksamhet att vi blir fler medlemmar.

Framåtriktad verksamhet

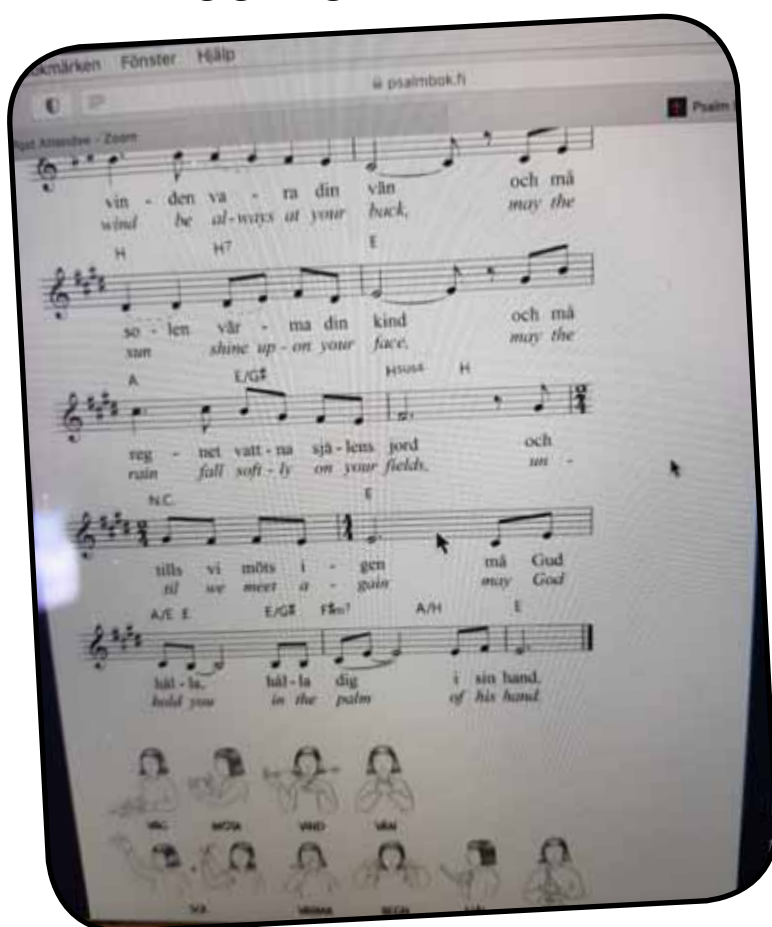
Ekonomi har gått ihop under året tack vare pandemirestriktioner för resande och möten. Verksamhet har pågått utifrån möjligheterna och i begränsad omfattning i de olika stiftsföreningarna, som tex. pilgrimsvandringar, dans med sjalar, medlemsblad och andra aktiviteter med avstånd.

Vi går från *Tala så att alla lyssnar och förstår*- temat för 2020 till *Skapa delaktighet* för 2021 och 2022. Det finns mycket mer att göra med detta motto. Verksamhetsplanen för 2021 gav oss riktning framåt för verksamhet med jämställdhet, internationellt arbete och opionsbildning.

Två motioner hade inkommit och behandlades, en om ideellas arbetsmiljö i kyrkan och en om stöd till ensamkommande ungdomar.

Från soffmötet gick vi till lördagsaktiviteter i hem och natur hos oss. Vi har sett, lyssnat, ”mutat” av och på och tyvärr haft ett både rasslande biljud och en besvärande rundgång. Det känns bra och meningsfullt att vi tillsammans inleder ett nytt verksamhetsår i vår riksförening. Vi framför ett stort tack till styrelsen för årets arbete under 2020! Det är gott i både själ och hjärta att avsluta med gemensam psalmsång

Må din väg gå dig till mötes.

Trots lång resa och mycket restid hoppas, tror och ser vi fram emot att kunna mötas ”live” på Flemslätt i Skara stift den 2-3 oktober 2021 på *Höstglöd*. Det är lite extra att kunna ses och mötas fysiskt, nästan lite lyxkänsla nu efter två års digitalt mötande.

*Mery Sauni de Almidon,
Marianne Staaf-Gälldin*

**Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2021.
Avften är 100 kr och betalas in på
bg 422-3699.**

Glöm inte att meddela ev. adressändring till
marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Foto: Maria Marre Gustafsson

*Följ vår återkommande skribent, Tina Wilhelmsson, i **Tinas tankar**.*

Tinas tankar

Hade du varit lika modig?

“De sanna hjältarna i påskens drama, det är kvinnorna. Kvinnorna vågade stanna vid korset. Kvinnorna fanns med när Jesus lades i graven. Kvinnorna finns med i dagens berättelse när de är där för att göra sin sista kärleksgärning. Kvinnorna är kvar. Precis som kvinnor har gjort i hela historien.”

Så sa vår kyrkoherde Erik Flodberg när han i sin predikan på påskdagen valde att lyfta de annars så osynliggjorda kvinnorna i den kristna historien. Han gav kvinnorna den plats de förtjänar, och dessutom i kristendomens största högtid. Jag tycker att det är märkligt att kvinnorna har fått stå tillbaka i den kristna traditionen, när de uppenbarligen har en central roll. Om vi går till källan, det vill säga om vi läser om påskberättelsen i Bibeln, så står det ju där. Svart på vitt. Så det Flodberg gjorde på påskdagen var att han bara påpekade det uppenbara.

En vilja att återinföra kvinnan

Norma Cook Everist är en uppskattad professor inom religionspedagogik. Hon menar att det är en konst att förmedla historia, tro och religion och samtidigt kunna knyta den till dagens samhälle. Jag känner stor ödmjukhet inför Bibelns texter och ser samtidigt att det finns en vilja i dagens samhälle av att återinföra kvinnan i vår gemensamma historia. Vi behöver alla bidra till den förändringen. Om det står i Bibeln att kvinnorna hade en framträdande roll i påskberättelsen, då behöver vi fundera på varför traditionen har förminskat deras roll.

Tänk dig in i händelsen som om du själv hade varit på plats.

Hade du varit lika modig? Hade du vågat stanna vid Jesus sida? Vad hade du känt när du upptäckte att graven var tom? Hade du trott på Maria från Magdala? Och oavsett vad du hade gjort, tror du att ditt agerande hade funnits med i berättelsen?

Hade Flodberg predikat om dig i Ånge kyrka på påskdagen 2021?

Tina Wilhelmsson

Jesus kända och okända systrar

Jag har tänkt att jag ska läsa bibeln från början till slut. Men det har inte blivit av.

Det mest kända kvinnorna i bibeln är ju Eva och Maria. När jag läste i bibeln så nämns kvinnorna, men de nämns lite så där i förbifarten. Nu har jag funnit en bok **"Bibelns kvinnor"** av *Charlotte Frycklund* där jag blivit bekant med många. Jag har valt ett stycke i boken "Jesus systrar" som jag tänkte dela med mig av till er.

Det står i tre evangelier, Matteus-, Markus- och Lukas, att Jesus hade systrar. De nämns inte vid namn. Jesus bröder däremot namnges i Markusevangeliet. Utifrån de uppgifterna gör Charlotte Frycklund en berättelse om Jesu systrar. Hon vet inte heller hur många de är. I Markusevangeliet står det *"bor inte alla hans systrar här hos oss?"* vilket ju antyder att de var fler än två.

Systrarna bor hemma i Nasaret och sköter sina vardagssysslor. De är duktiga, och har ärvt Marias kaxiga attityd och Josefs praktiska läggning.

De har ett välskött, fint hem. En av dem briljerar ute i snickarverkstaden. Därför har de också ett spännande hem med många inredningsdetaljer.

Något som inte stämmer

En dag kommer Jesus hem till byn. Han går till synagogan som han brukar. Systrarna hör ryktena som säger att han är där och springer dit. Men något är annorlunda. En massa okända människor följer med Jesus. Men grannarna i byn uppskattar inte det. De börjar viska. De som samlades verkar lyssna till hans ord som om han vore en superstjärna. Det blir otrevlig stämning. Människorna går därifrån,

medan systrarna står kvar. De ber Jesus att följa med hem. I huset visar systrarna nya spännande möbler och pratar om viktiga saker som hänt i byn. Men det är något som inte stämmer.

Ville höra Jesus berätta

Den här dagen påminner om något som hände tidigare. Systrarna tillsammans med sin mamma och sina bröder kom för att lyssna till sin storebror. Det var så mycket folk att de inte kunde komma fram. Jesus fick veta att de var där men han kom inte och kramade om dem. Istället sa han att var och en som gör hans vilja är hans mor, hans bror och hans syster. Det kändes konstigt. Vad menade han egentligen? Den här dagen ville de ingenting hellre än att höra Jesus berätta. En av systrarna berättade om ett mynt hon tappat, en annan fyller i att systemen minsann hittade myntet. Jesus ler mot sina systrar som nu kände sig avslappnade.

Hans medföljare sitter utanför, förstår att det här är viktigt för honom. Systrarna vet att han ska dra vidare.

Det här är från ett kapitel i Charlotte Frycklunds bok. Den är lättläst och ger en målande beskrivning av kvinnor och miljöer runt dem. Jag kan rekommendera boken.

Priscilda Helenius

Fler starka kvinnor gestaltas

Författaren **Charlotte Frycklund** introducerar oss på en fantastisk resa. Vi får följa med, möta och känna tillsammans alla dessa kvinnogestalter som har spelat en otrolig och fängslande roll i bibelns berättelser. Att bli sedda, känna sig vacker, gammal och alla andra upplevelser, pågår än i våra dagar.

Historien och nutiden ger oss gång på gång en bild av kvinnor med en sådan kraft att övervinna olika oförrätter som begåtts emot dem. Det är många kvinnor som jobbar ständigt utan att någon ser deras insats för en bättre värld där alla har rätt att njuta av livet, skratta, dansa, sjunga och framförallt uppleva kärleken som många gånger inte är lätt att vandra i, men det är värt att följa dess väg.

Mery Sauni de Almidon

Mässhakar i Coronatid

Jag ville göra något, men visste inte vad. Som pensionär har man ju en hel del tid över. Jag har ledsnat på att sticka vantar, sockar mm. Nyligen har jag också sytt fyra prydnadskuddfodral och en kortärmad prästskjorta åt min dotter.

På söndagarna har jag följt med min man Lars, till Tuna eller Attmars kyrkor där han tjänstgjort ibland. Emellanåt tjänstgör jag som kyrkvård i GA kyrkan. Men jag ville göra något mer, men vad?

Ett glädjande önskemål

Så en dag, när kyrkoherden i Tuna-Attmar församling, Birgit Huss, hade en önskan om jag kunde sy en mässhake till handspritflaskan, på samma sätt som hon hade sett i en tidning. Hon gav mig en handspritflaska så att jag kunde sy en på prov. Då tändes ett ljus inom mig. Jag blev så glad. Idén fyllde mitt huvud.

Jag älskade guldbroderier

Som barn i det nunnekloster där jag växte upp, deltog jag ofta i gudstjänsterna. Jag älskade de mässhakar med guldbroderi som prästen hade på sig på söndagsmässan.

Den jag gillade mest var en vit som på framsidan hade en stor pelikan som matade

sina ungar, vilka gapade med sina små munnar. Den var så fin och glittrade i guld. På baksidan var ett guld kors.

Det fanns mässhakar i vitt, grönt, lila och rött med olika motiv i guldtråd.

Hemma på bordet stod ett julkort som Lars hade fått. Det stämde som mått på handspritflaskan. Jag sydde två av vardera grönt, vitt, lila och rött till Birgit. Sedan sydde jag en var av de fyra färgerna åt min dotter som är präst i Sköns församling.

När jag senare besökte Tuna kyrka var handspritflaskorna framme och prydda med mina mässhakar.

Jag blev stolt och tacksam för att jag klarade det som uppskattades så väl av gudstjänstdeltagarna.

Text och foto:
Priscilda Helenius

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Catharina Larsson, Örnsköldsvik, tel. 070 - 291 28 62

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Priscilda Helenius, Sundsvall, 073 - 040 83 98

Mery Sauni, Härnösand, 070 - 389 53 90

Ewy Hägglund, Sundsvall, 073 - 050 06 07

Levande vatten

Det är augusti 2016 och jag befinner mig på en åttadagars retreat på vackra Lia gård i Norge. Det är sista kvällen och vid kvällsmässan läses texten om Jesus som möter den samariska kvinnan vid Sykars brunn. Framme i koret finns en målning på kvinnan och föreståndarinnan vid Lia gård håller en betraktelse som går rakt in i hjärtat. Denna berättelse om en kvinna med lågt anseende som behöver gå ut mitt på dagen i den stekheta solen, när få andra människor vistas ute, för att hämta vatten. Hon möter Jesus och de inleder ett samtal. Ännu en gång ser, bekräftar och upprättar Jesus en kvinna. Han erbjuder henne levande vatten: *"Men den som dricker av det vatten som jag ger henne blir aldrig mer törstig igen"*.

Tårar av glädje och tacksamhet

Mot slutet av kvällsmässan sitter jag och betraktar en jesuskon. Plötsligt känner jag hur blicken blir levande och upplever en villkorslös kärlek som träffar mitt hjärta och kropp med en oanad kraft. Tårar rinner utmed mina kinder och de fortsätter rinna hela kvällen under festmiddagen. Tårar av tacksamhet och glädje över vissheten om att jag är oändligt älskad. Alltsedan denna kväll har denna berättelse haft en särskild plats i mitt hjärta.

Gemenskap och vördnad

Vid KviSk's inspirationshelg i september på Vårsta diakonigård ses vi under ett dansdygn för att med hjälp av den rituella dansformen tillsammans gestalta, ge kropp och röst till denna berättelse och se hur den svarar an i våra egna liv.

Detta dansdygn kommer att ledas av mig, Ingrid Grahm, sångerska, dansare och kantor, verksam i Östersunds församling och Laurel Wakeman, trummare och Earthheartpedagog, hemmahörande i Uppsala. Vi är båda utbildade i Earthheartdance med Åsa Rockberg. Jag har bland annat även dansat mysteriespel med Brita Haugen – den rituella dansens upphovskvinna – och varit på dansresa i Tamil Nadu, Indien med Pia Lamberth, instruktör i heliga danser.

Dansen en källa till livskraft

Jag har också haft förmånen att genomgå Svenska kyrkans pionjärsutbildning "*Kropp och gudstjänst*" – en utbildning i det lyssnande ledarskapet och en levande förkunnelse under ledning av Mia Oldeberg-Huusko, Birgitta Söderberg och Åsa Rockberg. Vårt uråldriga språk, dansen, är för mig en stor källa till livskraft, helande och glädje! Och jag brinner för att förkroppsliga kyrkans budskap.

Välkommen med hela dig till ett möte vid Sykars brunn.

Text och foto: *Ingrid Grahm*

Dags för årets Inspirationshelg

Välkommen till årets Inspirationshelg på Vårsta den 11-12 september. Det blir en danshelg där vi leds av Ingrid Grahm. Årets tema är Levande vatten – med utgångspunkt från berättelsen om kvinnan som möter Jesus i ett samtal vid Sykars brunn. (Läs mer på sid. 9-10.)

Lördag den 11 september

Incheckning från klockan 11.30. Programmet startar med lunch klockan 12.00.

Vi dansar hela eftermiddagen, med paus för fika.

Äter en god middag tillsammans.

Kvällen avslutas med en stund i Växthuset.

Söndag den 12 september

Efter frukost fortsätter vi dansa och avslutar ute i trädgården.

Efter lunch skiljs vi åt.

Anmälan senast 15 augusti till:

evy.hagglund@gmail.com

Avgift 1 500 kr för medlemmar

1 600 kr för icke-medlemmar

Avgiften inkluderar kurs, mat och boende i enkelrum.

Betalning görs på plats. Gärna via Swish.

Glöm inte att anmäla kontaktuppgift och om du önskar särskild kost.

Inspirationshelgen är ett samarrangemang med **sensus**

Vi hoppas att denna helg kan genomföras och vi planerar den så att alla ska kunna känna sig trygga. Men beroende på myndigheternas rekommendationer så kan helgen ställas in med kort varsel.

Digital retreat i Coronatider

Retreat innebär att stanna upp en eller flera dagar, att ge sig själv tid för reflektion. Att konkret avsätta tid på detta sätt har för mig varit viktigt. Det har hjälpt mig att komma ned på fötterna, att få bättre fäste i tillvaron, att bättre se vad som är viktigt i mitt liv.

Vid en retreat, IRL, i verkliga livet, möts deltagarna på en bestämd plats och är tillsammans i tystnad. Vid andakter, och måltider samlas man. Vid de digitala retreaten jag deltagit i under våren möttes vi via nätet och kunde se varandra vid de gemensamma andakterna.

Vara väl förberedd

Vi fick några råd som förberedelse inför retreaten, som att gärna förbereda lunch och ordna en särskild andaktsplats i hemmet och plocka fram målarsaker om man ville måla.

Själva retreaten var utformad, som den brukar vara, med inledande introduktion om hur dagen skulle se ut. Sedan följde andakt med meditation över dagens första text. En text vi fick frågor till och kunde fortsätta reflektera över och skriva ned tankar om.

Vi möttes sedan i gruppen för ytterligare två andakter med samma upplägg som den första. Under förmiddagen och eftermiddagen fanns det tid avsatt för enskilt samtal med präst eller diakon. Dessa skedde också via nätet.

Kräver mer disciplin

Samma möjligheter till meditation, vila, promenad eller tex målning fanns som vid en ordinarie retreat. Den stora skillnaden är nog att det krävs mer disciplin att vara hemma i sin egen bostad. Man måste bestämma sig för att *”nu är jag på retreat”* och bortse från sådant som man tycker behöver göras. Med familj behöver man vara överens om vad som ska gälla och tala om vad man själv behöver.

Jag tycker att det varit värdefullt att kunna vara med på dessa digitala retreaten. Det blev något jag gjorde tillsammans med andra. Även om vi retreatdeltagare inte var på samma plats så var vi samlade runt något gemensamt. Det gjorde dagen mycket mer meningsfull än om jag skulle gjort detta helt på egen hand.

Berit Larsson

Historiehörnan, del 1

Marianne Staaf-Gälldin och Berit Larsson

I juli 2020 fick jag (Marianne) ett mail med denna efterlysning.

”JAG SÖKER KONTAKT MED NÅGON SOM BRYR SIG OM FÖRHISTORIEN TILL HSDS STIFTS DEL AV KVINNOR I SVENSKA KYRKAN.

JAG ÄR SON TILL ANNA BOHLIN SOM TOG INITIATIV TILL HSDS STIFTS KYRKLIGA KVINNOFÖRBUND. (HSKK) MOR ANNAS HANDLINGAR HAR FÖRVARATS AV MIN BROR ERLAND I ÖREBRO. HAN AVLED I MARS EFTER EN LÄNGRE TIDS SJUKDOM”

Haralds fråga var egentligen frågan om Annas handlingar skulle arkiveras. Det blev en tids mailväxling mellan oss, där han delgav både Annas och föreningens historia liksom sina försök att klarlägga var dokumenten skulle förvaras. Haralds mail och dokument om vår förening inspirerade oss att uppmärksamma Anna Bohlin och föreningens start. I några avsnitt i Kalkbladet ska vi berätta historien.

Foto: Privat

Anna Bohlin (1901–1992)

Anna var lärare i moderna språk och översättare. Hon översatte drygt 20 böcker, huvudsakligen av teologisk karaktär, från engelska, franska, tyska och danska. När hon någon gång översatte en sekulär bok gjorde hon det under pseudonymen Anna Rapp. Annas syster, Margit Sahlin, blev 1960 tillsammans med Ingrid Persson och Elisabeth Djurle Sveriges första kvinnliga präster och 1970 blev Margit Sahlin den första kvinnliga kyrkoherden.

När Anna kom som student till Uppsala var det naturligt att hon blev medlem i Kristliga Studentförbundet

och så lärde hon känna den 12 år äldre styrelseledamoten, docenten i teologisk etik Torsten Bohlin. Han blev hennes make och familjen flyttade till Härnösand, där han var biskop 1935–1950.

Torsten Bohlin avled i tjänsten 1950 och Anna blev änka med fem barn att försörja och uppfostra. Hon flyttade då söderut och började vikariera som lärare på olika platser och liksom att vara mycket föreningsaktiv.

HSKK

Härnösands stifts kyrkliga Kvinnoförbund

Anna tog rollen som biskopinna när hon kom till Härnösand 1935 men det innebar inte att hon begränsade sin verksamhet till hemmet. Själv har hon uttryckt det i en intervju: *"Jag har alltid tyckt att kvinnor ska engagera sig utanför hemmet och inte acceptera att bli skuggor av män."* (Svenskt Kvinnobiografiskt lexikon).

Hon uttryckte också att hon hoppades kunna ta itu med olika uppgifter i: Spädbarnsvården måste höjas... Samla prästfruarna till diskussioner och gemensam samvaro. *"Det är ju en ganska betydelsefull uppgift, som vilar på denna 'kår', och det gäller att ömsesidigt stödja och hjälpa varandra. I Norge har man redan länge haft föreningar för prästfruar, och just i dagarna har biskopinnan Aulén i Strängnäs samlat 'sina' prästfruar till ett gemensamt möte, där olika frågor diskuterats. Själv tycker jag det skall bli mycket roligt att ta itu med min nya uppgift."* (Sv. Journalen hösten 1934).

Vinna och sammanföra kvinnogrupper

Den 25 mars 1942 bildades Härnösands stifts kyrkliga Kvinnoförbund (HSKK) och syftet var både att vinna nya kvinnogrupper för kyrkligt arbete och att konsolidera de redan existerande kvinnliga arbetsgrupperna inom kyrkan, som syföreningar, diakonikretsar, studiecirklar, söndagsskolelärargrupper m fl.

*Nål skapad till
Härnösands
stifts kyrkliga
Kvinnoförbund.*

Det första mötet hölls i Bräcke 5 september 1942. Förbundet bildades på Anna Bohlins initiativ och hon var dess ordförande 1942–1950. Från det allra första mötesprotokollet kan vi läsa att ordförande biskopinnan Anna Bohlin redogjorde om föreningen: *"Meningen med detta kvinnoförbund är att det ska vara ett samlande organ för kyrkligt och socialt arbete inom kvinnovärlden i vårt stift. Man skall arbeta efter tre linjer 1. Den andliga fördjupningen och uppslutningen kring det centralt kyrkliga 2. De sociala uppgifterna 3. Den kristna opinionsbildningen"*

Ett kvinnoråd i varje församling

Förbundets ledning kallades Härnösands stifts kyrkliga kvinnoråd och bestod av ordförande biskopinnan, två ledamöter från vart och ett av stiftets landskap (helst en prästfru och en lekman) och stiftets båda ungdomssekreterare. I varje församling ska det sedan finnas ett kvinnoråd inom föreningen. Stiftsrådet fungerade som interimsstyrelse fram till det första mötet i Bräcke, då rådets ledamöter utsågs formellt.

Under det första mötet diskuterades just föreningens arbetsuppgifter, Andlig fördjupning genom samtal med inspiration från Oxfordgrupprörelsen föreslogs liksom att våga ta ansvar i församlingarna tex i bibelstudie- och missionsstudiekretsar. Behov och utformning av hjälp till behövande i hemmet diskuterades, den "inbördes hjälpens väg" sågs som en möjlig väg att gå. Från Sveg rapporterades dock att man anställt en äldre ogift kvinna med låga löneanspråk, för att ge hjälp i hemmet. Det sågs som en väg att gå mot att anställa en hemsyster. För den tredje linjen, opinionsbildning, betonades kunskap, engagemang och intresse. "Vad vi behöva är en vänlig sida i församlingarna, som kan bli till en ny gemenskap". Kvinnorna måste engagera sig i val för att föra in den kyrkliga rösten i hela samhällslivet.

I nästa nummer av Kalkbladet berättar vi vidare om föreningens verksamhet.

*En riktigt skön
sommar
tillönskas er alla*